

Μουσικοί:

1α Μαντολίνα:

Μαρία Γιαννικοπούλου, Ορέστης Τζανίνης

2α Μαντολίνα:

Ανδρέας Γεωργάκης, Στέφανος Κατηφόρης, Anne Claire Jonnard,
Ξενοφώντας Τσαραγκλής, Δέσποινα Κατωπόδη

Μαντόλες:

Δημήτρης Γιαννικόπουλος, Νίκος Κολοβός

Κιθάρες:

Πόπη Τυπάλδου, Αλέξης Τυρολόγος, Πανταζής Κηρολίβανος,
Ελευθερία Σκληρού, Λευτέρης Χόρτης, Πετρίνα Λάζαρη
Μυρσίνη Σταματέλου, Αντιγόνη Σάντα, Παντελής Ιλιού

Κοντραμπάσο:

Νίκος Κορφιάτης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΝΤΟΛΙΝΑΤΑΣ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΝΤΖΑΣ

Επιμέλεια κειμένων: Πηνελόπη Γεωργίου

Αφήγηση: Κατερίνα Μεσσήνη

Επιμέλεια φωτογραφιών: Καίτη Κακαβούλη

Προβολή Φωτογραφιών: Μαρία Σκληρού

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ :

1. Την κ. Βιολέτα Σάντα και το «Aroma Lefkadas» για την παραχώρηση του φωτογραφικού υλικού.
2. Το «Aroma Lefkadas» και τα «Λευκαδίτικα Νέα» για την συλλογή πληροφοριών για τα κείμενα.

ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ
«ΟΡΦΕΥΣ 1937»

Συνδιοργάνωση:
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ 154^Η ΕΠΕΤΕΙΟ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ
ΜΕ ΤΗΝ ΛΕΥΚΑΔΑ

ΒΡΑΔΙΑ ΜΑΝΤΟΛΙΝΑΤΑΣ

Σάββατο 19 Μαΐου 2018

ώρα : 20.30

ΦΟΥΑΓΕ ΘΕΑΤΡΟΥ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ :

«Μουσικές Ζωγραφιές της Άγιο Μαύρας»

ΣΥΝΘΕΣΗ ΓΙΑ ΜΑΝΤΟΛΙΝΑΤΑ : ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΓΡΑΨΑΣ

1. Από τον Πόντε στις Πέντε Καμάρες

Από τον Πόντε στις Πέντε Καμάρες με τα πόδια , τόση και η διάρκεια του κομματιού. «Ο δρόμος του Κάστρου». Ποδηλατάδες για μπάνιο , με δύσκολη επιστροφή κόντρα στον Μαΐστρο, ψάρεμα με καλαμίδι, ιδανικός περίπατος στο ηλιοβασιλέμα.«Ο Πόντες», η είσοδος της πόλης της Λευκάδας, κατασκευάστηκε το 1902, και με ενδιάμεσες μετατροπές κατέληξε στην δεκαετία του 1980 στην σημερινή του μορφή, σε ρυθμό εντελώς άσχετο με τα Επτάνησα. Στις Πέντε Καμάρες, στα μισά του δρόμου κανάλιζε το νερό του ιχθυοτροφείου.

2. Μαϊστράτο:

Για άλλους, Πλατεία Μαϊστράτο (Magistratto), η πλατεία του Φοίνικα, η σημερινή πλατεία Λιμενικού Ταμείου όπου εκεί βρίσκονταν το υγειονομικό ως υπηρεσία του Μαγιστράτου, μαγίστρος ήταν ο διοικητής. Κατ' άλλους, και κατά μία πιο γοητευτική εκδοχή, και η έμπνευση του συνθέτη, το λεγόμενο «Μαϊστράτο», ήταν το βορειοδυτικό τμήμα της παραλιακής ζώνης της πόλης της Λευκάδας, η σημερινή οδός : Α. Σικελιανού όπου πράγματι η περιοχή αυτή βρίσκεται διαρκώς δροσιζόμενη από τον βορειοδυτικό άνεμο Μαΐστρο-μαϊστράλι. Όπως και να έχει, από την λέξη Magistro στην λέξη Μαΐστρο...δύο λεπτά δρόμος.

3. Άγια Κάρα:

Συνοικία της πόλης της Λευκάδας στην Ανατολική της πλευρά. Αρχίζει από τα μισά σχεδόν της σημερινής οδού: Γολέμη μέχρι το «πορτόνι» των Αλυκών, σημερινή περιοχή Διοικητηρίου. Υπήρξε συνοικία φτωχοψαράδων με πολύ στενά καντούνια, πολλές μικρές ξύλινες παράγκες και λίγα δίπατα σπίτια. Το όνομά της το πήρε από τον ομώνυμο Ναό που ιδρύθηκε το 1744 κι αφιερώθηκε στον Άγιο Βησσαρίωνα του οποίου την Κάρα έφεραν στην Λευκάδα το 1743 για να καταπολεμήσουν την επιδημία της πανώλης. Ο Ναός γκρεμίστηκε από τον σεισμό του 1948 και ανοικοδομήθηκε σε εντελώς άσχετο με τα Επτάνησα , ρυθμό , το 1977.

4. Αλτσάνα:

Σύμφωνα με την Λευκαδίτικη διάλεκτο, αλτσάνα , είναι η ρυμούλκηση του πλεούμενου από την στεριά. Βάρκες με πανιά μετέφεραν τους λουόμενους για μπάνιο στο Κάστρο. Όταν νωρίς το πρωί , δεν φύσαγε αρκετά ή είχε άπνοια , για να πλεύσει η βάρκα, την μετέφεραν σέρνοντάς την, ο ένας, με σχοινί άκρη – άκρη από τον δρόμο του Κάστρου και ο άλλος είχε το τιμόνι σε ανάποδη κατεύθυνση ώστε να μην χτυπήσει η βάρκα στο πεζούλι του δρόμου.

5. Αρενάρια:

Arenaria leucadia , Αρενάρια της Λευκάδας , το μικροσκοπικό λουλουδάκι που φύεται στην άμμο, βόρεια της Λευκάδας , στην περιοχή της Γύρας. Ανθίζει για λίγο , απ'τον Απρίλη μέχρι τον Μάη, πολλαπλασιάζεται σταδιακά και μετά χάνεται ως την επόμενη

Ανοιξη. Είναι τόσο μικρό , που είναι δύσκολο να το εντοπίσεις και για να το θαυμάσεις , πρέπει να γονατίσεις , να φέρεις το πρόσωπό σου κοντά στην άμμο.

6. Γύρα:

Η εκδρομή του Λευκαδίτη, η αναψυχή, ο περίπατος κόντρα στον Μαΐστρο , και το μίλημα με το ηλιοβασιλέμα, η απέραντη αμμουδιά που την λούζει ο ήλιος, τα ανεμοδαρμένα από τον Μαΐστρο δέντρα. Αυτή είναι η Γύρα, η αμμώδης περιοχή στο βορειότερο άκρο του ιβαριού της πόλης της Λευκάδας.

7. Μπосκέτο:

Από την ιταλική λέξη Boschetto , που θα πει μικρό άλσος, ανθόκηπος. Το σημερινό πάρκο των ποιητών, μπροστά από το ξενοδοχείο «Λευκάς».Υπήρξε περίκλειστος με κάγκελα , κατάφυτος ανθόκηπος , με καρέκλες και τραπέζια για τους Λευκαδίτες που τον χειμώνα απολάμβαναν τις λιακάδες και τα καλοκαίρια την δροσιά του Μαΐστρου. Στα δέκα χρόνια δέχτηκε στην άπλα του τις σκηνές του σεισμού και άκουσε τις χαρές και τις λύπες των Λευκαδιτών. Σήμερα ονομάζεται: Πάρκο των ποιητών με επίκεντρο την προτομή του Α. Βαλαωρίτη η οποία τοποθετήθηκε εκεί το 1925.

8. Ντουγάνα:

Σύμφωνα με την Λευκαδίτικη διάλεκτο, ντουγάνα είναι το τελωνείο (dogano), η προκουαία, η περιοχή του λιμανιού της Λευκάδας. Η σημερινή περιοχή του ξενοδοχείου Ionion Star. Εκεί στην προκουαία υπάρχει ακόμη η παλιά «ματσίνα» (γερανός).

9. Θύμηση:

«...γιατί είσαι θύμηση, όνειρο και ταξίδι / και δεν χωράς παρά στ' ονείρου τ' ανοιχτά / κλείνω τα μάτια από φόβο μη σε χάσω / μη ξεθωριάσει η μνήμη στο κενό / τα χέρια απλώνω για να σ αγκαλιάσω / μα έχεις φύγει πάλι για τον ουρανό».... Νόνη Σταματέλου.

10. Santa Maura:

Η παλιά ονομασία της πόλης και του νησιού που πήρε το όνομα αυτό απ' τον ομώνυμο ναό, πολιούχο της πόλης της Λευκάδας, που ήταν κτισμένος μέσα στο ενετικό κάστρο της Αγίας Μαύρας, το οποίο βρίσκεται απέναντι απ' την πόλη και αποτελεί πρότυπο οχυρωματικής τέχνης. Για κάποιο μεγάλο χρονικό διάστημα η πόλη της Λευκάδας ήταν κτισμένη γύρω απ' αυτό το κάστρο, αργότερα όμως οι Βενετοί τη μετέφεραν στη σημερινή της θέση.

**«...άλλο νησί από το νησί μου , άλλη θροφή από την θροφή μου ,
δεν θα βρω...»**

Α. Σικελιανός